

Felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler (2005) § 3-7 (8), § 4-7 til § 4-10 og § 7-9

Advokatfirmaet Schjerven Hansen
Advokatfullmektig Jakob Røen Mohus
C. J. Hambros Plass 7
0164 Oslo

Bergen, 04.11.2024
Deres ref.: 1178
Vår ref.: 24/02455 (131/2024)

Unntatt offentligheten etter offl. § 13(1), jf. fvl. § 13(1)

SAK NR. 131/2024: VEDTAK FATTET AV FELLES KLAGENEMND I SAK OM UTESTENGING ETTER SKIKKETHETSVURDERING

Det vises til vedtak fattet av Nemnd for studentsaker ved [redacted] (heretter underinstansen) i sak 07/2023, som ble påklaget til Felles klagenemnd.

Felles klagenemnd behandlet saken under møte 03.10.2024. Vedtak fattet av underinstansen ble stadfestet.

FELLES KLAGENEMND BEMERKER

Felles klagenemnd er rett klageinstans i saker om annullering og utestenging, jf. forskrift nr. 1192 om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 3-7 (8), § 4-7 til § 4-10 og § 7-9, fastsatt av Kunnskapsdepartementet 10.10.2005. Felles klagenemnd kan som klageinstans prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34 annet ledd.

Saksforholdet skriver seg fra før lov 8. mars 2024 nr. 9 om universiteter og høyskoler (uhl. 2024) trådte i kraft 1. august 2024, og underinstansen har behandlet saken etter lov 1. april 2005 nr. 26 (uhl. 2005) med forskrifter. Felles klagenemnd har på denne bakgrunn også behandlet saken etter uhl 2005. En har likevel vurdert om det etter ny lov er føringer som tilsier en annen vurdering.

Sakens bakgrunn

Klageren er [REDACTED], representert ved advokatfullmektig Jakob Røen Mohus. Saken gjelder klage på vedtak om utestenging fra [REDACTED] grunnet manglende skikkethet.

Klageren fikk høsten [REDACTED] opptak til [REDACTED] ved [REDACTED]. Våren [REDACTED] fikk klageren «ikke bestått» på praksis i emnet [REDACTED]. Klageren tok praksis på nytt våren [REDACTED] men fikk også denne gangen «ikke bestått». Underinstansen fattet vedtak om inndragelse av studieretten [REDACTED].

Klageren gjennomførte praksis i emnet [REDACTED] våren [REDACTED] men fikk «ikke bestått». Ved gjennomføring av sluttvurdering viste praksisveileder til tre konkrete situasjoner som hadde oppstått under praksis, som var grunnlaget for at klageren ikke bestod praksisperioden. I begrunnelsen for «ikke bestått praksis» (udatert) ble det vist til at klageren ikke behersket forventede [REDACTED] i forhold til læringsutbyttet, at klageren viste sviktende dømmekraft, og at klageren unndro seg vanskelige og utfordrende oppgaver. Praksisveileder fortalte at klageren hadde unnlatt å utføre oppgaver som det var forventet at studenter skulle utføre, og det ble vist til situasjoner som ble ansett som alvorlige, fordi det kunne ha satt [REDACTED] liv og helse i fare. Det ble blant annet vist til en situasjon hvor klageren hadde fått beskjed av veileder om å være hos en [REDACTED] som hadde [REDACTED] mens veilederen hentet [REDACTED] hvor klageren i stedet hadde satt seg på personalrommet uten direkte innsyn til [REDACTED]. Klageren hadde forklart at h[un] hadde gått fra [REDACTED] fordi h[un] var trøtt og sliten. Det ble videre vist til et annet eksempel hvor klageren hadde nektet å legge [REDACTED] fordi klageren var redd for å bli smittet selv. Det ble vist til at klageren ikke nådde målene for emnet, som innebar å ivareta [REDACTED] sikkerhet, trygghet og velbefinnende. Klageren hadde gjentatte ganger unnlatt å ta tilstrekkelig ansvar for å utføre nødvendige tiltak og prosedyrer som hadde betydning for [REDACTED] trygghet, sikkerhet og behandling. Dersom klageren var usikker på ting var det forventet at h[un] søkte veiledning istedenfor å unnlate å utføre oppgavene og slik sette [REDACTED].

I etterkant av dette leverte praksislærer den [REDACTED] tvilsmelding til underinstansen. Tvilsmeldingen viste til skikkethetsforskriften § 4 bokstav a og g. Grunnlaget for tvilsmeldingen var forholdene som førte til at klageren ikke bestod praksis i [REDACTED], og det ble vist til hendelsene som gjengitt over. Det ble også vist til en situasjon hvor en [REDACTED] hadde gitt tilbakemelding til [REDACTED] om at klageren hadde stresset [REDACTED] under en [REDACTED]. Videre ble det vist til at klageren kunne ha en «brå» fremtoning overfor [REDACTED] og at det hadde vært utfordringer i forhold til kommunikasjon, da personalet hadde vært usikre på om beskjeder gitt til klageren var forstått. Norsk var ikke klagerens morsmål, og det hadde vært fokus på god kommunikasjon under praksisperioden.

Klageren ble i brev [REDACTED] varslet om tvilsmeldingen og innkalt til vurderingssamtale. Den [REDACTED] sendte klageren uttalelse på epost hvor h[un] forklarte hendelsene som var beskrevet i tvilsmeldingen og evalueringen. Klageren forklarte at h[un] ikke ville sette [REDACTED] fordi h[un] ikke var god på å [REDACTED], og at [REDACTED]. Klageren forklarte at h[un] ikke hadde problemer med å ta på [REDACTED] og viste til at h[un] gjorde resten av [REDACTED]. Når det gjaldt [REDACTED] viste klageren til at [REDACTED] hadde vært på toalettet sammen med en [REDACTED] og ikke alene. Klageren hadde mistolket situasjonen, og hadde i etterkant forstått at det var forventet at h[un] skulle vente i korridoren. Klageren hadde vært så sliten at h[un] hadde satt seg på personalrommet som lå på andre siden av korridoren, hvor h[un] hadde oversikt over toalettet

dersom [redacted] ba om hjelp. Klageren forklarte at h[n] på grunn av private forhold hadde sovet lite og var sliten og ikke seg selv, og h[n] hadde bedt om tilrettelegging uten å få det.

Det ble avholdt vurderingssamtale med klageren den [redacted]. Klageren viste til at h[n] hadde bedt om tilrettelagt praksis fordi h[n] hadde lang reisevei, men fikk ikke innvilget dette, samt at h[n] hadde søkt om ekstra oppfølging. H[n] viste også til at h[n] første praksisperiode hadde gått fint, og h[n] forstod ikke bakgrunnen for tvilsmeldingen. Institusjonsansvarlig viste til hendelsen med [redacted], og klageren forklarte at h[n] følte seg dårlig den dagen, og hadde vært veldig trøtt fordi h[n] hadde sovet dårlig. H[n] hadde bedt om tilrettelegging på grunn av dette. Det følger av referatet at klageren ikke fremstod som om h[n] forstod faren ved å forlate en [redacted] og at h[n] var mer opptatt av å forklare hvorfor dette skjedde. Klageren hadde også fokus på at vanlige ansatte fikk tilrettelegging, og forstod ikke hvorfor studenter ikke kunne få det. Videre ble det vist til at klagerens forklaring ikke samsvarte med praksisveileders beskrivelser av hendelsen. Klageren hadde vært tydelig på at [redacted] ble fulgt på toalettet av [redacted], og hadde slik vært ivaretatt. Klageren innrømmet allikevel at det var feil av [redacted] å gå fra [redacted] men det var usikkert om denne innrømmelsen kom av faglig forståelse. I relasjon til hendelsen med [redacted] viste klageren til at h[n] ikke var trygg på å [redacted], og ble ekstra nervøs da [redacted]. Dette hadde ikke noe med at [redacted] å gjøre, og klageren hadde ikke problemer med å [redacted]. Når det gjaldt fremtoning og kommunikasjon viste klageren til at h[n] noen ganger kunne fremstå brå fordi h[n] kunne bli redd av veilederen som korrigerte [redacted]. H[n] kunne også ha problemer med å forstå dialekt, men fortalte at h[n] brukte å spørre [redacted] om h[n] hadde gjort seg forstått. Studieveileder viste til at dette var [redacted] praksisperiode, og at klageren fortsatt hadde mye å lære, men at h[n] utviste manglende forståelse for situasjonene og manglende egenrefleksjon. Klageren viste til at h[n] hadde reflektert rundt situasjonen, og sa at h[n] ikke burde ha dratt på jobb da h[n] ikke var uthvilt og var i dårlig form. H[n] hadde vært redd for å få for mye fravær.

På slutten av samtalen etterspurte klageren varsel om at h[n] måtte ta praksis på nytt, men institusjonsansvarlig viste til at siden episodene som var beskrevet hadde skjedd etter midtevaluering, var det ikke mulig å gi varsel om fare for ikke-bestått praksis innen de tre siste ukene av praksisperioden. Underinstansen hadde på bakgrunn av opplysningene i tvilsmeldingen og slutten av praksisperioden, vurdert at opplysningene var av en slik art at de kunne sette [redacted] liv og helse i fare. Dette førte til at klageren ikke fikk bestått praksis. Klageren var lei seg for situasjonen som hadde oppstått, og følte at hendelsene var tatt ut av kontekst.

Klageren sendte [redacted] kommentarer til referatet fra vurderingssamtalen. Klageren mente hendelsene beskrevet i referatet ikke stemte og manglet kontekst. Klageren gjentok tidligere forklaringer. Hva angikk [redacted], viste h[n] også til at h[n] hadde informert veileder om at h[n] hadde hatt en tung uke på grunn av sykdom, uten at veileder hadde vist sympati for dette. Klageren hadde tolket [redacted] slik at situasjonen var under kontroll, og at det ikke var mer h[n] som student kunne hjelpe til med. En medstudent som hadde sett hendelsen ville sende inn en egen uttalelse om dette. Klageren viste videre til at h[n] først hadde fått beskjed om at h[n] hadde bestått praksis og dette gjorde at h[n] ikke fikk forklart hendelsene mens saken ennå var fersk. Klageren avsluttet med å si at h[n] ikke var enig i beskrivelsene av [redacted] og viste til at h[n] hadde mye empati og omsorg, noe som også fremkom i vurderinger fra tidligere praksisplasser.

En medstudent som hadde praksis med klageren, sendte [redacted] en epost hvor h[n] nærmere forklarte hendelsen med [redacted]. H[n] viste til at klageren hadde sagt tidligere på dagen at h[n] var sliten og ikke helt i form. Medstudenten hadde senere funnet klageren sittende på personalrommet, på bordenden med utsikt til [redacted] toalettet, og h[n] hadde inntrykk av at klageren ventet på en [redacted] som var på toalettet med en [redacted]. [redacted] hadde så gått på vaktrommet og hentet en [redacted] men på det tidspunktet fikk verken klageren eller medstudenten høre at [redacted] hadde blitt dårligere. Fem minutter senere hadde medstudenten sett at veileder pratet strengt til klageren. Deres veiledere hadde ikke vært direkte vitner til hendelsen.

Klageren mottok [redacted] vedtak om utsatt studieforløp som følge av ikke bestått praksis, og som følge av tvilsmeldingen ble det gitt tilbud om ekstra oppfølging i studieløpet.

Den [redacted] ble det vedtatt utsatt studieforløp som følge av fravær på studiet høsten [redacted]

I brev datert [redacted] mottok klageren plan for utvidet oppfølging og veiledning, jf. forskrift om skikkethetsvurdering § 10. Bakgrunnen for tilbud om utvidet oppfølging og veiledning var tvil om klagerens skikkethet for yrket, relatert til bokstav a og g i skikkethetsforskriften § 4. Det ble vist til at klagerens utfordringer i hovedsak omhandlet lavt kunnskapsnivå og språkproblemer, og dette hadde betydning for ivaretagelsen av kriteriene i forskriftens § 4. Videre ble det oppstilt 8 punkter som veiledningen ville være knyttet til. Disse omhandlet blant annet evne til faglig refleksjon og begrunnelse, faglig forståelse, evnen til forsvarlig [redacted] praktisk anvendelse av kunnskap, [redacted] språk og kommunikasjon, forståelse av studentrollen, og evne til å ta imot veiledning. Planen tok utgangspunkt i tvilsmeldingen og læringsutbyttene for emnet [redacted]. Lærer skulle ha ukentlige veiledningssamtaler med klageren, og etter hver samtale skulle det skrives et kort veiledningsnotat. Klageren skulle følges opp av praksisveileder i samarbeid med lærer, og praksisveileder skulle følge opp klageren i [redacted]. Klageren skulle underveis vurdere eget funksjonsnivå, og utfordres på hva h[n] trenger veiledning på. Klageren skulle skrive egne referat/refleksjonsnotat fra hver veiledningssamtale. Disse skulle sendes til lærer etter hver veiledning. Utvidet oppfølging og veiledning skulle gjennomføres samtidig med praksis i [redacted] ved [redacted]. Praksisperioden varte i 8 uker. Planen skulle vurderes på nytt etter midtveisvurdering, hvor også eventuell fare for ikke bestått praksis skulle avklares.

Våren [redacted] gjennomførte klageren praksis i [redacted] for andre gang, og i tråd med plan for utvidet oppfølging og veiledning ble det skrevet ukentlige rapporter. Under andre veiledningsmøte [redacted] fortalte klageren at h[n] syntes praksis fungerte fint og at h[n] opplevde å ha kontroll. Klagerens vurdering tok ikke utgangspunkt i punktene for utvidet oppfølging og veiledning som h[n] hadde fått, og veileder måtte derfor gi tilbakemelding på disse punktene. Veilederen viste til at klageren hadde vist god faglig kunnskap og hadde vært flink til å reflektere med veileder. Samtidig viste veileder til to hendelser som handlet om manglende prioritering av [redacted] og forsvarlig [redacted]. Ved den ene hendelsen hadde en [redacted] gitt uttrykk for at h[n] var kvalm og uvel, mens klageren [redacted]. Klageren hadde ikke tatt hensyn til dette, og fortsatte med [redacted]. Dette ble tatt opp med klageren i etterkant, og klageren var da enig i at dette var en dårlig prioritering. Ved en annen hendelse hadde klageren valgt å vaske en tralle, fremfor å være hos [redacted]. I dette tilfellet hadde klageren oppfattet at [redacted] hadde vært veileders ansvar. Klageren hadde levert refleksjonsnotat i etterkant av samtalen, men tok ikke utgangspunkt i forbedringsområder og læringsutbytter. H[n] hadde derimot beskrevet fremgangen i praksis, og reflektert rundt de to hendelsene. H[n]

hadde heller ikke laget en plan for uken med hva h n ønsket å fokusere på, og hadde ikke valgt to [redacted] som skulle være ukens fokus, slik som avtalt.

Under tredje veiledningsmøte [redacted], fikk klageren tilbakemelding om at h n hadde bedre oversikt og kunne gi gode gjengivelser av ulike [redacted]. Veileder savnet imidlertid faglig refleksjon og begrunnelse for egne handlinger. Det ble vist til at klageren ikke gikk tilstrekkelig inn i studentrollen, og h n manglet faglig refleksjon rundt [redacted] forståelse for forskjell på [redacted], sammenheng mellom [redacted], og kunnskap om aktuelle tiltak. Klageren mestret dagligdags kommunikasjon med [redacted] og fremstod som omsorgsfull, men hadde ved et par anledninger ikke tatt [redacted] formidling av [redacted] på alvor. Læreren etterlyste faglig refleksjon i refleksjonsnotatene til klageren, fremfor gjenfortelling av hendelser. Klageren hadde heller ikke denne gangen utført alle oppgaver som var forventet av [redacted] i forbindelse med veiledning, som å levere mål for uken eller ta for seg to [redacted] h n skulle ha fokus på. Klageren opplevde selv at det ble for mange oppgaver, og dette var årsaken til at h n ikke leverte alt h n skulle.

Klageren ble deretter sykemeldt fra praksis uken etter, fordi h n opplevde veiledningsmøtet [redacted] som belastende. I fjerde veiledningsmøte [redacted], uten klageren til stede, var veilederne enige om at klageren ville få varsel om fare for ikke bestått praksis på grunn av manglende ansvar for egen læring, manglende initiativ til å oppsøke læresituasjoner og manglende faglig refleksjon, samt manglende forståelse for [redacted]. Det ble vist til at klageren tok lite initiativ til å utføre nye prosedyrer, og unndro seg vanskelige situasjoner. Veiledere opplevde ofte at h n ikke forstod alvorlighetsgraden av [redacted], og oppfattet ikke endringer i [redacted].

I notater fra utvidet veiledning og oppfølging (udatert) vises det gjennomgående til at klageren ikke i tilstrekkelig grad har knyttet sine refleksjonsnotat til læringsutbyttene og punktene som var utgangspunktet for veiledningen. I refleksjonsnotatene har det vært mangel på faglig refleksjon. Klageren har gitt uttrykk for at h n har hatt en god utvikling, men har følt at kravene som ble stilt til [redacted] var for høye og urealistiske. H n har opplevd utvidet veiledning som stressende. H n har vært uenig i veileders fremstilling av [redacted]. Veileder har opplevd at klageren ofte går i forsvar og prøver å bortforklare ting, istedenfor å ta ansvar for egne feil.

Klageren fikk varsel om fare for ikke-bestått praksis datert [redacted]. Det ble vist til at klageren ikke hadde hatt en faglig progresjon som forventet frem til midtvurderingen. H n hadde utfordringer med å se sammenhenger mellom [redacted] tilstand og aktuelle tiltak. Klageren slet med å gjøre egne vurderingen og hadde ved flere anledninger oversett viktige [redacted] som kunne få alvorlige konsekvenser for [redacted]. H n hadde ikke lyttet til [redacted] som formidlet viktig informasjon om sin [redacted]. Videre ble det vist til at klageren i svært liten grad hadde fulgt opp de krav som var satt til [redacted] og tok lite ansvar for egen læring. Klageren gjennomførte kjente prosedyrer på en god måte, men viste lite engasjement for å lære nye prosedyrer. Det ble også vist til at h n hadde fire dager fravær samt kommet for sent ved flere anledninger.

Praksisstedet sendte et brev datert [redacted], hvor de anbefalte at klageren burde avbryte praksis før perioden var over, grunnet flere episoder der veilederne var usikre på om klageren var til fare for [redacted]. Dette handlet om hva klageren tilegnet seg av kunnskap om [redacted] på rapport, hva h n rapporterte/ikke rapporterte om til veileder, hva h n informerte om, og hvilke målinger og vurderinger h n gjorde på [redacted]. Veilederne

så ikke lenger mulighet for at klageren kunne være alene på [redacted] uten at veileder var med. Klageren ble tatt ut av praksis [redacted].

I praksislærerens sluttrapport [redacted] fremgikk det at klageren ikke hadde vist forventet fremgang i praksis, og hadde utfordringer med å nå flere av læringsutbyttene, da særlig knyttet til [redacted]. H[un] klarte ikke å gå tilstrekkelig inn i studentrollen, og h[un] leverte ikke skriftlige oppgaver i tide. Det ble vist til at klageren viste en del faglig kunnskap, men hadde utfordringer med å knytte teori og praksis sammen. H[un] slet med å se sammenheng mellom [redacted], og fulgte ikke opp eller evaluerte [redacted] i tilstrekkelig grad. Det ble vist til tilfeller der klageren ikke hadde oppfattet tegn på forverring eller kritisk [redacted] blant annet ved at h[un] ikke tok hensyn til [redacted] formidling av [redacted] men fortsatte sine gjøremål. Klageren unngikk også vanskelige situasjoner eller prosedyrer, for eksempel fikk h[un] opplæring i å observere [redacted] men h[un] fulgte ikke opp da veilederen etterspurte observasjoner fra overvåkningen på de [redacted] klageren hadde ansvar for. Det ble i tillegg vist til at klageren viste manglende dømmekraft og faglig forsvarlighet, blant annet ved at h[un] hadde gått på kiwi og handlet mat uten å først videreformidle til veilederen sin om en [redacted] som sa at [redacted]. I tillegg ble det gjengitt utdrag fra en av veiledernes logg, hvor det kom frem at en av klagerens [redacted] hadde stått notert med [redacted] til en annen [redacted] samt at klageren hadde slitt med å lese seg opp på og gjengi [redacted] til [redacted] da dette ble rettet på. På bakgrunn av dette og andre hendelser, var veileder bekymret for om klageren kunne være en mulig fare for [redacted].

Klageren fikk ikke bestått praksis i emne [redacted], og i begrunnelsen datert [redacted] ble det vist til de samme forholdene som i praksislærers sluttrapport.

Klageren fikk epost [redacted], med varsel om inndragelse av studierett fordi h[un] hadde brukt to forsøk på praksis i emnet [redacted]. Det ble fattet vedtak om inndragelse av studierett [redacted].

I brev datert [redacted] ble klageren varslet om at saken ble sendt til skikkethetsnemnda for behandling.

Klagerens advokatfullmektig innsendte et partsinnlegg [redacted]. Det ble vist til tidligere forklaringer knyttet til tvilsmeldingen. I forbindelse med kommentarer til tvilsmeldingen, ble det vist til at klageren hadde hatt en krevende tid under pandemien, blant annet fordi h[un] var [redacted] til [redacted]. H[un] hadde ikke opplevd at det ble tatt hensyn til dette i praksis. H[un] hadde også i forkant av praksisperioden flere ganger søkt om tilrettelegging, uten å ha fått svar. Da det gjaldt vurderingssamtalene hadde klageren ikke blitt orientert om muligheten til å ta med seg en representant, og h[un] viste til at h[un] ikke fikk fremmet sine synspunkter eller forklart seg slik h[un] ønsket fordi h[un] var stresset. Når det gjaldt praksis våren [redacted] mente klageren at den utvidede oppfølgingen og veiledningen ikke var tilpasset [redacted] på en hensiktsmessig måte, da den bestod av skriftlige innleveringer hvor h[un] måtte skrive om situasjoner som fant sted for over et år siden og som h[un] allerede hadde forklart seg om. Innleveringene ble opplevde som krevende og omfattende, og h[un] reagerte på at medstudentene i større grad fikk praktiske oppgaver sammenlignet med [redacted]. H[un] hadde også forsøkt å være åpen og ærlig med praksisveileder, men opplevde at veilederen viste lite forståelse, og ofte «stod over skulderen [redacted]s» og stresset [redacted]. Det ble gitt nærmere forklaring om hendelser som var gjengitt fra det siste praksisoppholdet. Situasjonen hvor klageren gjenga [redacted] til feil [redacted] kunne forklares ved at h[un] hørte feil romnummer

██████ var registrert på, og klageren viste til at dette ble rettet opp med en gang. Klageren bestred videre at h██████ hadde gått på Kiwi når en ██████ trengte oppfølging. H██████ hadde i flere situasjoner ikke vært klar over at h██████ skulle oppføre seg som om veileder ikke var til stede, og mente at bedre kommunikasjon kunne ha endret dette. Det ble videre vist til at klageren i realiteten kun hadde blitt observert i fire uker, noe som var for lite til å vurdere ██████ prestasjon til ikke bestått. Avslutningsvis viste klageren til at h██████ fikk gode tilbakemeldinger de ██████ første praksisperiodene sine, og at h██████ hadde opplevd manglende tillit og dårlig kommunikasjon med institusjonsleder, studieleder og veileder i de siste praksisperiodene sine.

Skikkethetsnemnda behandlet saken i møte ██████, og vedtok enstemmig innstilling om at klageren burde vurderes som ikke skikket for ██████ og utestenges fra ██████ i ██████ i fem år. Skikkethetsnemnda begrunnet dette med at klageren ikke klarte å vise at h██████ kunne anvende fagkunnskaper i konkrete ██████ og at h██████ viste manglende evne til faglig refleksjon. De så liten grad av progresjon hos studenten, og de så alvorlig på at klagerens manglende fungering i flere situasjoner potensielt satte ██████ liv og helse i fare. Skikkethetsnemnda la i vurderingen vesentlig vekt på sluttrapporten for utvidet oppfølging og veiledning. Skikkethetsnemnda vurderte saken som så alvorlig at den ikke var av forbigående art, og dette var grunnen til at det ikke ble innstilt på en utestengelse av kortere lengde med gitte vilkår.

Skikkethetsnemnda fant at kriteriene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav a, f og g var oppfylt. Som begrunnelse for bokstav a viste skikkethetsnemnda til at klageren gjentatte ganger hadde unnlatt å i forsvarlig grad se ██████ situasjon og hvilke behov vedkommende hadde. H██████ hadde flere ganger ikke fulgt opp og evaluert nødvendige ██████ og hadde unndratt seg vanskelige situasjoner og prosedyrer framfor å be om veiledning. H██████ viste manglende forståelse for viktigheten av dette og hvilke konsekvenser det kunne få. Det ble også vist til at det hadde vært flere situasjoner hvor klageren hadde utvist sviktende dømmekraft og mangelfull faglig forsvarlighet. Når det kom til vurderingen av bokstav f, viste skikkethetsnemnda til at gjennomføringen av utvidet veiledning og oppfølging hadde synliggjort klagerens utfordringer. Det hadde vært gjentatte situasjoner hvor klageren var i ferd med å utføre oppgaver som h██████ ikke hadde tilstrekkelig faglig grunnlag for, og h██████ viste ikke innsikt i at dette potensielt kunne være en fare for ██████ liv og helse. Det ble fremhevet som særlig alvorlig at h██████ ble sendt hjem fra kveldsvakt fordi h██████ ikke var mentalt til stede, uten at klageren selv hadde vært bevisst på det. H██████ hadde også bortforklart og unnskyldt handlinger istedenfor å ta imot veiledning og gjøre endringer hos seg selv. Som begrunnelse for bokstav g viste skikkethetsnemnda til at klageren hadde opptrådt uaktsomt og uansvarlig, og i flere situasjoner kunne dette ha satt ██████ liv og helse i fare. For eksempel hadde h██████ ikke lyttet til ██████ eller oppfattet forverring av ██████ Klageren hadde ikke vist forståelse for at dette var uakseptabelt og potensielt skadelig. Skikkethetsnemnda viste til at begrunnelsen for at kriteriene var oppfylt hadde nær sammenheng med hverandre, og den svikten som gjorde at bokstav a var oppfylt hadde ført til handlinger som gjorde at bokstav f og g ble oppfylt.

Nemnd for studentsaker behandlet saken i møte ██████, og fattet vedtak om at klageren ikke var skikket for ██████ med utestengelse i fem år. Nemnda la skikkethetsnemndas innstilling til grunn, og fant at kriteriene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav a, f og g var oppfylt. Nemnda fant at vilkåret «mulig fare» i skikkethetsforskriften § 2 var oppfylt. Nemnda fant også at kravet om utvidet veiledning var oppfylt, jf. skikkethetsforskriften § 10, og konkluderte med at det var åpenbart at videre utvidet veiledning ikke var egnet til å hjelpe

klageren. Nemnda viste til at det var uenighet mellom klager og veileder om de faktiske forholdene, men viste til at nemnda fant grunn for å legge lærer/veileders forklaring til grunn.

Klagerens advokatfullmektig fremsatte fristavbrytende klage [redacted]. I utfyllende klage datert [redacted], ble det anført at vilkårene for utestenging ikke var oppfylt, og at klageren ikke var uskikket for [redacted]. Det ble anført at det var uriktig å legge til grunn at problemene som hadde oppstått ikke var av forbigående art. Subsidiært ble det anført at en utestengelsesperiode på fem år var uforholdsmessig streng og forbeholdt de mest alvorlige tilfellene. Det ble vist til at klageren hadde demonstrert gode teoretiske kunnskaper, samt tidligere bestått praksisperioder med gode skussmål. Klageren fremhevet at h[un] forstod og aksepterte at praksisperioden i [redacted] ble vurdert til «ikke bestått», men anførte at det var tilstrekkelig å reagere på forholdet med sensur. Videre ble det bestridt at klagerens problemer ikke var av forbigående art. Det ble vist til at klageren hadde en stressende familiesituasjon under praksisperiodene. [redacted], og da [redacted] måtte h[un] flytte inn hos klageren. [redacted] hadde omfattende omsorgsbehov klageren måtte ta seg av. [redacted] underveis i praksisperioden til klageren. I tillegg til dette ble klagerens [redacted] blindt overfalt, og havnet på akuttmottak. Klageren beskrev denne perioden som den mest stressende i sitt liv, og anførte at dette måtte tas i betraktning når beslutning om utestengelse skulle tas. Klageren hadde forsøkt å be om tilrettelegging på bakgrunn av [redacted] private situasjon, men opplevde å ikke bli hørt. Utover dette ble det vist til tidligere anførsler og forklaringer.

Underinstansens nemnd for studentsaker vurderte klagen [redacted] og fant grunnlag for delvis omgjøring av vedtaket. Klagen ble delvis tatt til følge, og nemnda nedjusterte utestengelsesperioden fra fem til tre år. Nemnda opprettholdt vurderingen om at klageren ikke var skikket for [redacted] men la i vurderingen av utestengelsesperioden vekt på de nye opplysningene om klagerens private forhold. Nemnda la til grunn at klagerens evner til utøvelse av det [redacted] arbeidet kunne ha blitt påvirket av den krevende situasjonen h[un] befant seg i, og viste i tillegg til at det bør utvises en viss forsiktighet med å fatte vedtak om utestengelse i fem år.

Ettersom klager ikke ble gitt fullt medhold i klagen ble saken oversendt Felles klagenemnd for videre behandling.

Sekretariatet for Felles klagenemnd sendte [redacted] en henvendelse til underinstansen, og ba om klagerens tidligere praksisvurderinger. Underinstansen oversendte disse [redacted]

Saken står for Felles klagenemnd slik den har gjort tidligere for underinstansen. Det vises til sakens dokumenter.

Rettslig grunnlag for utestenging etter skikkethetsvurdering

Ifølge lov om universiteter og høyskoler (2005) (uhl.) § 4-10 tredje ledd kan institusjonens klagenemnd etter innstilling fra en egen skikkethetsnemnd, vedta at en student ikke er skikket for yrket. En student som ikke er skikket for yrket, kan utestenges fra studiet i inntil fem år.

Med hjemmel i uhl. § 4-10 har Kunnskapsdepartementet fastsatt forskrift nr. 859 av 30.06.2006 om skikkethetsvurdering i høyere utdanning (skikkethetsforskriften). Felles klagenemnd legger denne til grunn, da denne versjonen av forskriften var gjeldende på

tidspunktet for skikkethetsvurderingen. I rundskriv F-07-16 har departementet gitt nærmere merknader til skikkethetsforskriften og de enkelte forskriftsbestemmelser.

Det fremgår av skikkethetsforskriften § 1 nr. 1 at [redacted] er omfattet av skikkethetsvurdering etter uhl. § 4-10. Skikkethetsforskriften § 2 definerer skikkethetsvurderingen som en helhetsvurdering av studentens faglige og personlige forutsetninger for å kunne fungere i yrket. Det overordnede spørsmålet er om studenten utgjør en mulig fare for [redacted] liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet. Bestemmelsen er kommentert i rundskriv F-07-16 av Kunnskapsdepartementet:

«Skikkethetsvurdering er et av de virkemidler institusjonene har til rådighet når de skal foreta denne helhetsvurderingen. Muligheten til å vurdere en student som ikke-skikket etter en særskilt skikkethetsvurdering benyttes som hovedregel, når andre formelle og uformelle virkemidler underveis i studiet som skal sikre at bare studenter som oppfyller kravene får vitnemål, ikke har avhjulpet situasjonen.»

Av rundskriv F-07-16 fremgår det i kommentarene til §§ 1 og 2:

«Institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering utreder saken og har ansvar for at det eventuelt utarbeides et utvidet veiledningsopplegg. Hvis utvidet veiledning ikke anses å være egnet til å hjelpe studenten, eller gjennomført utvidet veiledning ikke har medført den nødvendige endring og utvikling hos studenten, går saken til behandling i skikkethetsnemnda.»

I skikkethetsforskriften § 4 er det gitt nærmere kriterier for helhetsvurderingen av om en student er skikket til helse- og sosialutdanninger:

En student er uskikket i utdanningene som nevnt i § 1 nr. 3 til og med 22, 25 og 27 dersom ett eller flere av følgende kriterier er oppfylt:

- a. studenten viser manglende vilje eller evne til omsorg, forståelse og respekt for elever, pasienter, klienter eller brukere.
- b. studenten viser manglende vilje eller evne til å samarbeide og til å etablere tillitsforhold og kommunisere med elever, pasienter, klienter, brukere, pårørende og samarbeidspartnere.
- c. studenten viser truende eller krenkende atferd i studiesituasjonen.
- d. studenten misbruker rusmidler eller tilegner seg medikamenter på ulovlig vis.
- e. studenten har problemer av en slik art at han/hun fungerer svært dårlig i forhold til sine omgivelser.
- f. studenten viser for liten grad av selvinnsikt i forbindelse med oppgaver i studiet og kommende yrkesrolle.
- g. studenten viser uaktsomhet og uansvarlighet som kan medføre risiko for skade av elever, pasienter, klienter eller brukere.
- h. studenten viser manglende vilje eller evne til å endre uakseptabel adferd i samsvar med veiledning

I merknader til skikkethetsforskriften §§ 3, 4 og 5 i rundskriv F-2016-7, har departementet uttalt følgende:

«Vurderingen av en students skikkethet er sammensatt og kriteriene må suppleres med skjønn. Et minstekrav for å kunne stadfeste at det foreligger manglende skikkethet for yrket er likevel at minst ett av kriteriene i § 3, § 4 eller § 5 foreligger. Deretter må det vurderes om dette, alene eller sammen med andre forhold, utgjør en mulig fare for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til de pasienter, brukere, barnehagebarn, elever, eller andre studenten vil komme i kontakt med i praksisstudiene eller i yrket.»

Det fremgår av rundskriv F-2016-7 at «(i)nstitusjonen kan imidlertid fullføre behandlingen av en skikkethetssak, selv om studenten velger å slutte, hvis institusjonen mener forholdet er så alvorlig at studenten bør utestenges». Det vil være adgang til å behandle en sak om manglende skikkethet, selv om studenten ikke lengre har studierett. Felles klagenemnd finner at nemnda har adgang til å behandle klagesaken, selv om klagerens studierett er inndratt.

Skikkethetsvurderingen

Skikkethetsvurderingen skal være en helhetsvurdering av om en student har de nødvendige faglige og personlige forutsetninger for å kunne fungere i det aktuelle yrket – i dette tilfellet som [redacted] jf. skikkethetsforskriften § 2. Nærmere vurderingskriterier er gitt i skikkethetsforskriften § 4.

Felles klagenemnd skal foreta en konkret og helhetlig vurdering av om studenten er skikket basert på den dokumentasjonen som foreligger i saken, og vurdere dette opp mot vurderingskriteriene angitt i skikkethetsforskriften.

Tvilmeldingen, praksisrapporter og møtereferat

Tvilmeldingen av [redacted], og begrunnelser for «ikke bestått praksis» våren [redacted] (udatert) og våren [redacted] datert [redacted], samt referat og notater fra vurderingssamtaler med klageren, og referat fra utvidet oppfølging og veiledning, beskriver forhold som er av betydning for vurderingen av om klageren har de nødvendige forutsetningene for å kunne fungere i yrket som [redacted]. Tvilmeldingen, praksisvurderingene og notater fra utvidet oppfølging og veiledning viser hovedsakelig til at klageren har manglende faglig kunnskap og forståelse for [redacted] og [redacted] manglende faglig refleksjon og selvinnsikt, og kommunikasjonsproblemer. Klageren har ikke greid å oppfylle kravene til læringsutbytte.

Felles klagenemnd fremhever at tvilmeldingen, praksisrapportene og notatene fra utvidet oppfølging og veiledning gjennomgående har samme tematikk. Det fremgår av dokumentasjonen at lærer og veiledere over tid har knyttet bekymring til klagerens faglige evner, og har uttrykt tvil rundt klagerens evne til å utøve forsvarlig [redacted]. Klageren har fått «ikke bestått» på praksis i [redacted] to ganger, hovedsakelig fordi h[n] har utvist manglende faglig kunnskap og manglende ferdigheter, og på grunn av hendelser som praksisplassen har vurdert som en mulig fare for [redacted].

Felles klagenemnd har ingen grunn til å betvile disse observasjonene av klageren, og viser til at flere fagpersoner, over lengre tid, har observert klageren og beskrevet de samme utfordringene hos [redacted]. Etter nemndas vurdering gir tvilmeldingene, praksisvurderingene, og vurderings- og oppfølgingssamtalene, et sammenhengende og tydelig bilde av klagerens utfordringer.

Felles klagenemnd har også merket seg at klageren er uenig i fremstillingen som blir gitt av [redacted] og har andre forklaringer på flere av hendelsene som er trukket frem av underinstansen og praksisplassene. H[n] har også anført at h[n] ikke hadde fått tilstrekkelig tilrettelegging under praksisoppholdene. Klageren har vist til at h[n] fikk gode tilbakemeldinger ved tidligere praksisopphold. Nemnda har innhentet de tidligere praksisvurderingene, og har merket seg at klageren har bestått tidligere praksisopphold med gode tilbakemeldinger.

Felles klagenemnd finner likevel at klagerens utfordringer er godt dokumentert, og gir et godt grunnlag for nemndas vurdering av saken.

Utvidet veiledning og oppfølging

Det fremgår av skikkethetsforskriften § 10 første ledd at en student i en sak om særskilt skikkethetsvurdering skal innkalles til en vurderingssamtale for å sikre at saken blir så godt opplyst som mulig. Det følger av samme bestemmelse at «[s]tudenten skal få tilbud om utvidet oppfølging og veiledning». Videre følger det av § 10 tredje ledd at institusjonsansvarlig skal fremme saken for skikkethetsnemnda «[h]vis utvidet oppfølging og veiledning ikke medfører den nødvendige endring og utvikling hos studenten».

Felles klagenemnd har etter en helhetsvurdering funnet det klart at underinstansen har oppfylt sine forpliktelser i tråd med skikkethetsforskriften § 10 første ledd.

Klageren fikk tilbud om utvidet veiledning og oppfølging i forbindelse med andre forsøk på praksis i [redacted], i form av ukentlige veiledningstimer med lærer under praksisperioden. Veiledningen tok utgangspunkt i de områdene hvor klageren hadde utfordringer, og i læringsutbyttene for emnet. Underveis skulle klageren vurdere eget funksjonsnivå, og bli utfordret på hva h[n]n behøvde av veiledning. Klageren skulle skrive egne referat/refleksjonsnotat fra hver samtale, som skulle sendes til lærer.

Det ble gjennomført tre veiledningssamtaler før midtveisvurdering, hvor klageren deltok. I samtalene ble klageren bedt om å reflektere over fremgang i praksis, situasjoner som hadde oppstått, i tillegg til faglig refleksjon rundt konkrete problemstillinger. Etter midtveisvurdering ble det gjennomført to samtaler, hvor fokus var på varsel om fare for ikke bestått praksis. Utvidet veiledning og oppfølging ble avsluttet da klageren ble tatt ut av praksis før perioden var over, og ble vurdert til «ikke bestått». Klageren mistet etter dette studieretten, da h[n]n hadde brukt opp sine to forsøk på å bestå praksis.

Etter dette vurderte institusjonsansvarlig at klageren ikke hadde oppfylt målene som ble satt på en tilfredsstillende måte, og at det var tvil om h[n]n var skikket for yrket som [redacted]. Institusjonsansvarlig konkluderte med at utvidet veiledning og oppfølging ikke hadde medført den nødvendige endringen og utviklingen hos klageren, og fremmet derfor sak for skikkethetsnemnda.

Samlet sett mener Felles klagenemnd at klager har fått tilbud om utvidet veiledning og oppfølging i tråd med forskriften § 10.

Felles klagenemnds vurdering av om klageren er skikket til yrket som [redacted]
Terskelen for å konkludere med at en student ikke er skikket er høy. Det skal foretas en konkret og helhetlig vurdering av studentens faglige og personlige forutsetninger for yrket. Nemnda viser til rundskriv F-2016-07, gjengitt ovenfor, hvor det fremkommer at muligheten til å vurdere en student som ikke skikket etter en særskilt skikkethetsvurdering «benyttes som hovedregel, når andre formelle og uformelle virkemidler underveis i studiet som skal sikre at bare studenter som oppfyller kravene får vitnemål, ikke har avhjulpet situasjonen».

I vurderingen av om klageren er skikket til yrket som [redacted] har nemnda tatt i betraktning at [redacted] gir mulighet til å søke om autorisasjon som [redacted]. Ifølge forskrift om [redacted] er formålet med utdanningen at kandidater skal være kvalifisert til å utøve omsorgsfull og faglig forsvarlig [redacted]. En [redacted] kan jobbe med barn og voksne innen alle felt i [redacted].

Vurderingskriteriene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav a er hvorvidt studenten er uskikket fordi studenten «viser manglende vilje eller evne til omsorg, forståelse og respekt for elever, pasienter, klienter eller brukere». I § 4 bokstav f er kriteriet oppfylt dersom studenten «viser for liten grad av selvinnsikt i forbindelse med oppgaver i studiet og kommende yrkesrolle». I bokstav g er kriteriet oppfylt dersom studenten «viser uaktsomhet og uansvarlighet som kan medføre risiko for skade av elever, pasienter, klienter eller brukere». Kriteriene vil kunne overlappe.

I saken har Felles klagenemnd vurdert de ovennevnte kriteriene. Ettersom kriteriene i stor grad vil være overlappende har nemnda til dels vurdert de samlet. Felles klagenemnd viser til at sakens dokumenter gir en beskrivelse av klageren som klart viser at alle disse vurderingskriteriene er oppfylt. Nemnda peker på at klageren over tid og ved flere ulike anledninger, har hatt utfordringer med både faglig kompetanse og evne til å bruke faglig kunnskap i praksis, forståelse for [REDACTED] og problemer med kommunikasjon med [REDACTED] og ansatte.

Slik nemnda vurderer saken, er hovedproblemet klagerens manglende faglige kompetanse, og manglende evne til å anvende faglig kunnskap i praksis. Nemnda bemerker at faglig svakhet ikke i seg selv tilsier at en person ikke er skikket til yrket som [REDACTED]. Det som er avgjørende for nemndas vurdering er hvordan disse utfordringene viser seg i praksis, og om det medfører at studenten ikke evner å utøve faglig forsvarlig [REDACTED]. I klagerens tilfelle fremstår det klart for nemnda at [REDACTED] faglige utfordringer hindrer [REDACTED] i å utøve selvstendig og faglig forsvarlig [REDACTED] slik det forventes av en student på dette nivået, og slik det stilles krav om etter bestemmelsene i [REDACTED] § 4 og forskrift om [REDACTED]. Nemnda viser til at klageren er på [REDACTED] år av studiet, og at det da stilles høyere krav til studentene. Dette tilsier at terskelen for å vurdere en student som ikke skikket til yrket kan være lavere enn dersom studenten er tidlig i studieløpet, se Rundskriv F-2016-7 s.5.

Tvilmeldingene, praksisvurderingene og veiledningssamtalene fremhever alle klagerens utfordringer med å bruke den faglige kompetansen i praksis. Det er vist til at klageren ikke evner å se sammenheng mellom [REDACTED] og [REDACTED] og h[un] evner ikke å se hvilke behov [REDACTED] har. Dette fører til at [REDACTED] ikke følger opp viktige forhold ved [REDACTED] behandling, og evner ikke å se alvorsgraden i ulike situasjoner. Det er for eksempel vist til flere hendelser hvor klageren ikke lytter eller tar til seg informasjon gitt av [REDACTED] og hvor h[un] ikke følger opp og kartlegger eventuelle [REDACTED] gir uttrykk for. Det har også vært hendelser hvor klageren fortsetter med en behandling, selv når [REDACTED] forteller at vedkommende er uvel.

Praksisstedene har også vist til at klagerens videreformidling av informasjon til praksisveileder eller andre ansatte er mangelfull. Det har også blitt vist til at det har vært knyttet usikkerhet til om klageren har forstått beskjeder som er gitt, og det har vært flere hendelser hvor klageren har misforstått informasjon som ble gitt. Blant annet har klageren gjennomført andre arbeidsoppgaver enn [REDACTED] fordi h[un] har misforstått hvem som har ansvaret for [REDACTED].

Klagerens manglende faglige forståelse, problemer med å oppfatte og forstå situasjoner som kan ha betydning for [REDACTED] helse og velvære, og utfordringer med kommunikasjon, fører til at klageren utviser en manglende evne til omsorg, forståelse og respekt for [REDACTED]. Dette har også medført uaktsomhet og uansvarlighet som kunne ha medført risiko for skade av [REDACTED]. Klageren virker ikke selv å se alvoret i situasjonen, eller hvordan [REDACTED] opptreden kan være en fare for [REDACTED].

Felles klagenemnd finner på denne bakgrunn at vilkåret etter skikkethetsforskriften § 4 bokstav a og g er oppfylt.

Videre finner nemnda at § 4 bokstav f er oppfylt. Referatene fra utvidet veiledning og oppfølging viser at klageren ikke har hatt tilstrekkelig evne til å vurdere egne evner og utfordringer. Klageren evner til en viss grad å se og reflektere over situasjonen, men har samtidig en tendens til å bortforklare problemer og hendelser det er knyttet bekymring til. Klageren har flere ganger vært mer opptatt av å forklare hvorfor ting har skjedd, istedenfor å ta innover seg alvoret av hendelsene, og reflektere over disse og over forbedringstiltak som hⁿ bør iverksette hos seg selv. ^{██████████} manglende selvinnsikt har medført at hⁿ ikke har greid å gjøre endringer i samsvar med veiledning og tilbakemeldinger som hⁿ har fått. Dette viser seg blant annet ved at hⁿ ved to forsøk i praksis får «ikke bestått», hvor hⁿ ved siste forsøk i tillegg blir tatt ut av praksis før tiden fordi praksisstedet vurderer ^{██████████} som en fare for ^{██████████}. Under utvidet veiledning har det gjennomgående vært et problem at klageren ikke fullt ut har utført de oppgaver som hⁿ har fått tildelt, men heller har svart på andre problemstillinger.

Selv om klageren tidligere i studiet viste god utvikling, og fikk gode tilbakemeldinger fra praksis, har ikke klageren vist samme utvikling ved de to forsøkene på praksis i ^{██████████} og i utvidet veiledning. Klageren har ikke vist tilstrekkelig utvikling slik det forventes av en student på dette nivået.

Nemnda viser til at ^{██████████} skal innrette seg etter sine faglige kvalifikasjoner, jf. ^{██████████} § 4. Dette har sammenheng med kravet til forsvarlig yrkesutøvelse. For å kunne utøve forsvarlig ^{██████████} og innrette seg etter sine faglige kvalifikasjoner, er det viktig at en ^{██████████} har god selvinnsikt i egne evner og utfordringer. Klageren har gjennomgående under studiet vist mangelfull selvinnsikt, og manglende evne til å ta tak i og utbedre egne utfordringer. Hⁿ har heller ikke vist tilstrekkelig evne til å oppsøke veiledning, og har i stedet unngått arbeidsoppgaver og prosedyrer hⁿ ikke har vært trygg på. Hⁿ har ikke gitt uttrykk for at hⁿ fullt ut forstår hvorfor det er alvorlig at hⁿ unngår arbeidsoppgaver istedenfor å oppsøke veiledning og hjelp, eller at dette er et viktig steg i ^{██████████} opplæring.

På denne bakgrunn har Felles klagenemnd etter en helhetsvurdering, kommet til at vurderingskriteriene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav a, f og g er oppfylt.

Felles klagenemnds vurdering av om klageren utgjør en «mulig fare»

Det er ikke tilstrekkelig at en student oppfyller ett eller flere av kriteriene i skikkethetsforskriften § 4 for at studenten kan anses uskikket. Felles klagenemnd må i tillegg vurdere om forholdene samlet sett tilsier at klageren utgjør en «mulig fare» for ^{██████████} eller andres «liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet», jf. skikkethetsforskriften § 2.

Felles klagenemnd viser til at forskriften legger opp til at det skal foretas en konkret vurdering av om den aktuelle studenten kan utgjøre en fare. Det er et absolutt vilkår som må være oppfylt for å kunne treffe vedtak om at en student ikke er skikket for det aktuelle yrket.

På bakgrunn av forholdene som er beskrevet over, har nemnda kommet til at det er klart at klageren utgjør en mulig fare for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til ^{██████████} eller andre hⁿ vil komme i kontakt med under fremtidig yrkesutøvelse. Når det gjelder kravet til sannsynlighet for at en skadefølge som beskrevet vil inntre, bemerker nemnda at terskelen ikke er høy når uttrykksmåten «en mulig fare» er brukt. Den nedre grensen kommer imidlertid ikke på spissen i denne saken.

Felles klagenemnd viser til vurderingene over, og fremhever særlig at klagerens utfordringer har vært vedvarende over tid, og at flere har uttrykt at de har vært usikre på [redacted] evne til å utføre [redacted] på et faglig forsvarlig nivå. Det er vist til flere hendelser som kunne utgjort en fare for [redacted]. Dette gjelder blant annet hendelser hvor klageren på grunn av manglende faglig forståelse har oversett eller ikke fått med seg [redacted] eller forverring i [redacted] tilstand. Dette kunne igjen ha medført at [redacted] ikke fikk nødvendig behandling. Videre viser nemnda til situasjoner hvor klageren har unndratt seg å gjennomføre [redacted] og [redacted]. Nemnda vektlegger også at klageren ved andre forsøk på praksis ble tatt ut av praksis fordi praksisstedet vurderte [redacted] som en fare for [redacted]. Nemnda mener at dette er forhold som kan utgjøre en mulig fare for [redacted].

Etter nemndas vurdering er det klart at klagerens utfordringer er av en slik karakter at det vil utgjøre en mulig fare for [redacted] helse.

Etter en helhetsvurdering av dokumentasjonen i saken, finner Felles klagenemnd at klageren utgjør en «mulig fare» for [redacted] og andres «liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet», jf. skikkethetsforskriften § 2.

Utestenging

I henhold til universitets- og høyskoleloven § 4-10 og skikkethetsforskriften § 12, kan en student som er funnet uskikket utestenges fra utdanningen i inntil fem år. I rundskriv F-2016-7 fremgår det av merknadene til § 12 at:

«Studenten skal ikke utestenges for en lengre periode enn det som er nødvendig av hensyn til årsaken til at studenten er vurdert som ikke-skikket. Hvis manglende skikkethet for yrket er forårsaket av forhold som styret eller institusjonens klagenemnda [sic] antar er av forbigående art, kan det i vedtaket bestemmes en utestengingsperiode som er kortere enn 5 år. (...)»

Felles klagenemnd legger til grunn at utestenging i fem år er forbeholdt de mest graverende tilfellene hvor årsaken til uskikketheten ikke er av forbigående art. Nemnd for studentsaker ved [redacted] har i denne saken vedtatt å utestenge klageren i tre år. Ved vurderingen viste nemnda for studentsaker til at klagerens private utfordringer kunne ha påvirket [redacted] evne til å utøve forsvarlig [redacted].

Felles klagenemnd vurderer at en utestengelse på tre år er nødvendig og forholdsmessig.

I vurderingen av utestengelsesperiodens lengde, legger Felles klagenemnd stor vekt på hensynet til [redacted]. Nemnda viser til at forholdene som danner grunnlag for manglende skikkethet, er manglende faglig kunnskap, manglende forståelse for [redacted] og kommunikasjonsproblemer. Dette vil i seg selv kunne sette [redacted] liv og helse i fare. Isolert sett taler derfor alvorlighetsgraden for at det bør fastsettes utestengelse i en viss periode.

Nemnda viser til at forholdene for manglende skikkethet har vedvart over en lengre periode, og at flere ulike personer har vist til de samme bekymringene vedrørende klageren. Nemnda viser særlig til at det har gått ett år mellom første og andre forsøk på praksis i [redacted] uten at nemnda kan se at klageren i denne perioden har klart å gjennomføre tiltak som har medført de nødvendige endringene for å kunne bestå praksis.

Nemnda har merket seg at klageren har mistet studieretten etter å ha brukt opp sine to forsøk på å bestå praksis i [redacted]. Det fremgår av rundskriv F-2016-7 s. 2 at sensur slik som

«ikke bestått» på praksis, er et av virkemidlene som brukes for å sikre at det kun er studenter som anses som skikket for yrket som får vitnemål. Når nemnda i tillegg finner det nødvendig å fatte vedtak om utestenging, baseres dette på alvorlighetsgraden i saken, hvor nemnda vurderer at det ikke kun er faglig svakhet som danner grunnlaget for uskikketheten. Det vises til vurderingene rundt kriteriene i skikkethetsforskriften § 4 og farevilkåret i § 2.

Når Felles klagenemnd likevel kommer til en kortere utestengelsesperiode enn fem år, er dette på grunn av at det ikke kan utelukkes at grunnlaget for manglende skikkethet er av forbigående art. Nemnda har merket seg de private forholdene til klageren, og vurderer at dette er forhold som kan ha virket inn på klagerens fungering i praksis. Nemnda mener imidlertid at de private forholdene ikke kan hindre at klageren finnes uskikket. I vurderingen har nemnda vektlagt at de forhold som taler for uskikkethet har vist seg over en lengre periode. I tillegg kan en etter nemndas vurdering, ikke utelukke at forholdene som begrunner uskikkethet skyldes personlighetstrekk og/eller evnemessige forhold hos klageren.

Felles klagenemnd finner derfor at en utestengelsesperiode på tre år er nødvendig og forholdsmessig. Nemnda mener at dette er tilstrekkelig tid for å vise om eventuelle tiltak klageren gjennomfører for å utbedre de forholdene som anses som grunnlag for manglende skikkethet vil kunne ha effekt.

Felles klagenemnd har etter en konkret helhetsvurdering, funnet det nødvendig og tilstrekkelig å utestenge klageren i 3 år. Felles klagenemnd stadfester underinstansens vedtak.

VEDTAK

Felles klagenemnd bestående av Ernst Nordtveit, Else Leona McClimans, Fredrik Boksasp, Liv Sandvik, Frode Randal, Julie Marie Næss og Amina Louise Persen har fattet slikt enstemmig

v e d t a k:

1. Vedtak fattet av underinstansen i sak 07-23, om at [REDACTED] ikke er skikket for yrket som [REDACTED] stadfestes.
2. Vedtak fattet av underinstansen i sak 07-23, om at [REDACTED] utestenges fra [REDACTED] for en periode på 3 år, stadfestes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages.

Ernst Nordtveit
leder for Felles klagenemnd

Nemndas vedtak kan bringes inn for prøving ved tingretten. Slikt søksmål må reises innen tre måneder etter at endelig vedtak foreligger. Søksmålsfristen beregnes fra 11.11.2024. Institusjonen dekker alle omkostninger ved søksmålet i første rettsinstans, herunder også honorar til saksøkers advokat etter offentlig salærsats, jf. uhl.§ 4-11 og § 4-8 femte ledd.